

recusat dum pūiū sūptū faciat. vñ p̄hs dīc ibidē q̄ pūific⁹ maxia ɔsumē si quo q̄. s. dī n̄ vult expēdere: bonū pdit. s. magnifici ope ris. sic q̄ p̄z q̄ pūific⁹ deficit a p̄portōe q̄ dī cē fīm rōnē int̄ sūpt⁹ et op⁹. defectus aut̄ ab eo q̄d ē fīm rōnē cāt rōnē vītu. vñ manifestū est q̄ pūificētia vītu ē. Ad p̄mū ḡ dicen dū q̄ x̄tus moderat pua fīm regulā rōnis a q̄ deficit pūific⁹ ut dictū ē: nō. n. dicis pūific⁹ q̄ pua moderat s̄z q̄ i moderādo magna ul̄ pua deficit a regula rōnis. et iō b̄z vītu rationē. Ad secūdū dō q̄ sicut p̄hs dicit in 2° rethorice. timor facit ɔfiliatiuos. et iō par uificus diligēt rōcīnys itēdit: qr inordinate timer bonoz snoz ɔsūptionē etiā i mīmis. vñ h̄ nō ē laudabile s̄z vītōlū et vītupabile: qr nō dirigit affectū suū fīm rōnē s̄z poti⁹ ra tōis vīlu applicat ad iordiationē sui affect⁹. Ad tertīū dō q̄ sicut magnificus cōuenit cū libali i h̄ q̄ p̄mpte et dīctabilis pecūias emitit: ita etiā pūific⁹ ɔueit cū illibali sine auoro i h̄ q̄ cū trīstīcia et tarditate expēsas facit. differt at i h̄ q̄ illibalitas attēdit circa coes sūpt⁹. pūificētia at circa magnos sūpt⁹ q̄s difficulti⁹ e facē. et iō min⁹ vītu ē pūificētia q̄ illibalitas. vñ p̄hs dīc i 4°. ethicorū q̄ q̄uis pūificētia et vītu oppositū sint mali cie nō tī opprobria inferunt: qr neq̄ sūt nocia ua p̄ximo: neq̄ sūt valde turpes.

Ad secundū sic pro
cedit. Vide q̄ pūificētia nullū vītu oppo naf. Paruo. n. oppōit magnū. s̄z magnificē tia n̄ ē vītu s̄z vīt⁹. q̄ pūificētia nō opponit vi tu. **S.** Cū pūificētia sit vītu ex defectu ut dictū ē. videt q̄ si aliqđ vītu eēt pūificētia oppositū q̄ cōsisteret solū i supabūdanti cō sūptōe. s̄z illi q̄ ɔsumūt multa vbi pauca cō sumere oportet: ɔsumūt pauca vbi multa cō sumere oportet ut dīc i 4°. ethicorū. et sic h̄t aligdō pūificētia. n̄ ḡ ē aliqđ vītu pūificētiae oppositū. **D.** Moralia lōtiūs speciez ex fine ut dictū ē. s̄z illi q̄ superflue ɔsumūt h̄ faciūt cā ostētatiōis diuitiaz ut dīc in 4°. ethicorū. h̄ at p̄tinet ad ianē gliaz q̄ opponi magnimitati ut dictū ē. ḡ nullū vītu pūificētiae oppositū. **H.** h̄ ē auctoritas p̄bi q̄ in 2°. et 4°. ethicorū ponit magnificētia mediū duor̄ oppositorū vītiorū. **R.** dō q̄ paruo oppōit magnū. paruu at et magnū relativē dicētur ut dictū ē. sicut aut̄ ɔtingit sūpt⁹ ec̄ pūiū per ɔparatiōez ad op⁹: ita etiā ɔtingit su

pt⁹ eē ɔmagnū i ɔpatiōe ad op⁹ ut. s. excedat p̄portionē q̄ eē dī sūpt⁹ ad op⁹ fīm regulā rōnis. vñ manifestū ē q̄ vītio pūificētiae q̄ aligs deficit a debita p̄portiōe expēsarii ad op⁹: itēdēs min⁹ expēdere q̄ dignitas op̄is regrat: oppōit vītio q̄ aligs dictā p̄portiōez excedit ut. s. plus expēdat q̄ sit op̄i p̄portiō natū. et hoc vītu grece qdē dicis bānausea a fūrno dicta: qr videlz ad modū ignis q̄ est i fūrno oia ɔsumit. ul̄ dī apyrochalia i. sine bono igne: qr ad modū ignis oia cōsu mit n̄ ppter bonū. vñ latine h̄ vītu p̄t noīari con sūptio. Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ magnificētia dī esse eo q̄ facit magnū op̄is. nō aut̄ ex eo q̄ i sūptu excedat p̄portōe operis: h̄. n. per tinz ad vītu qdō opponit pūificētiae. Ad secūdū dō q̄ idē vītu ɔtīaf vītu q̄ ē in me dio et ɔtīo vītio. sic ḡ vītu consūptionis op ponit pūificētiae in eo q̄ excedit in sūptu operis dignitatē expēdēs multa vbi pauca oportet expēdē: opponit at magnificētiae ex pte opis magni: qdō p̄cipue itēdit magnific⁹ inq̄stū. s. vbi oportet multa expēdē nihil aut̄ parū expēdit. Ad tertīū dō q̄ cōsūptor ex ipsa specie actus opponit pūifico inq̄stū trā scēdit regulā rōnis a q̄ pūific⁹ deficit. nihil tñ phibet gn̄ h̄ ad finē alterius vītu ordine tur: puta inanis glorie uel cuiuscūq; alteri⁹.

Ende ɔside

rādūz est de patia. Et circa h̄ q̄rūf gn̄q; p̄ vītrū patien tia sit vītus. 2° vītrū sit maxia vītū. 3° vītrū possit haberī sine gra. 4° vītrū sit pars fortitudinis. 5° vītrū sit idem cum longanimitate.

Ad primū sic proce
dit. Vide q̄ patia nō sit vītus. Virtutes. n. p̄fectissime sit i patria h̄t Aug⁹ dīc i 4°. de trini. s̄z ibi nō sit patia: qr nulla sit ibi mala toleranda: fīm illō Ysa. 49. ⁊ Apoc. 21. Nō esuriet neq̄ sitiēt. ⁊ nō peccaret eos est neq̄ sol. q̄ patia nō ē vīt⁹. **S.** Nulla vītus i malis p̄t iueniri: qr vītus ē q̄ bonū facit h̄tē. sed patia qñz i malis hōld̄ iuenit: sicut p̄z i auarīs q̄ multa mala patiet tolerat ut pecunias ɔgregēt: fīm illō Ecclastes. 5°. Cūctis dieb⁹ vite sue comedit i tenebris ⁊ i curis muls et i erūna atq̄ trīstīcia. q̄ patia nō ē vītus. **D.** Fruct⁹ a vītib⁹ differit ut s̄ habitū ē. s̄z pa tentia ponit int̄ fructus ut p̄z ad Gal. 5°. ḡ

patia nō ē v̄t̄. **S**ed qd̄ Aug⁹ dīc̄ in li⁹ de patia. **V**irt⁹ sī q̄ patia dīr̄ taz magnū dei do nū ē ut etiā ip̄i q̄ nob̄ eā largif̄ patia p̄dice tur. **R**ō dō q̄ sicut dictū ē s̄ v̄tutes morales ordinat̄ ad bonū inq̄stū conseruant bo nū rōnis 5 ipetus passionū. in̄t̄ alias autem passioes tristitia efficax ē ad ipediēdū bonū rōnis: fm̄ ill̄. 2. ad Corl. 7. **S**eculi tristitia mortē opaf̄. t̄ Ecc. 30. **M**ltos occidit tristi cia. t̄ nō ē v̄tilitas i illa. vñ nccē ē h̄re aliquā v̄tute p̄ quā bonū rōnis ɔseret 5 tristiciaz ne. s. rō tristicie succumbat. **H**aut facit patia **U**n̄ Aug⁹ dīc̄ i li⁹ de patia. q̄ patia hois ē q̄ mala eq̄ aio toleram⁹. i. sine pturbatōe tristi tie ne aio uqb̄oa deseram⁹ p̄ q̄ ad meliora p ueniam⁹. vñ manifestū ē patiam esse v̄tutem **A**d pm̄ ḡ dō q̄ v̄tutes morales nō rema net fm̄ eūde actū i p̄ria quē h̄nt̄ in via. s. per opatiōez ab bōa p̄iitis vite q̄ nō remanebūt i p̄ria. s̄ p̄opatiōez ad finē q̄ erit in p̄ria: sic iusticia nō erit i p̄ria circa emptōes t̄ v̄di tōes t̄ alia q̄ p̄tinēt ad p̄nt̄ ē vitā s̄i hoc qd̄ ē subditū ēē deo. s̄ili act⁹ patie i p̄ria n̄ erit i sustinendo aliq̄: s̄ i fructioe bonoz i q̄ pue nire volebam⁹ patie. **U**n̄ Aug⁹ dīc̄ in i4. de ciui. dei. q̄ i p̄ria n̄ erit ipsa patia q̄ nccia nō est nisi vbi tolerāda s̄it̄ mala: s̄ etiā erit id q̄ p̄ patietiā puenis⁹. **A**d secūdū dicēdū q̄ sicut Aug⁹ dīc̄ i li⁹ de patia patietes p̄prie dicūt̄ q̄ malit̄ mala nō cōmittēdo ferre q̄ n̄ ferēdo cōmittē. i illis aut̄ q̄ mala sustinet ut mala faciat: nec mirāda nec laudāda ē pa tiēta q̄ nulla ē: s̄ mirāda duricia negāda pa tiēta. **A**d t̄tiū dicēdū q̄ sicut s̄ dictū est fruct⁹ i sui rōne iportat quādā delectatiōez s̄it̄ aut̄ opatiōez v̄tutū delectabiles fm̄ seip fas ut dīr̄ i p̄ ethicoz. Iuetū ē āt̄ ut noſe v̄tutis etiā v̄tutū ac⁹ significēt. t̄ iō patia q̄tū ad habitū ponit̄ v̄tus. q̄tū aut̄ ad delectati onē quābz i actu p̄oif̄ fruct⁹ t̄ p̄cipue q̄tū ad b̄ q̄ p̄ patiaz ai⁹ p̄suaf̄ ne obruaſ tristicia **A**d secunduz sic pro cedēt. **V**idef̄ q̄ patia sit potissima v̄tutū. Id n. qd̄ ē p̄fectū ē potissimū i vno q̄q̄: gnē. sed patia bz op̄ p̄fectū ut dīr̄ Jaco. p̄. q̄ patia est potissima v̄tutū. **P**. H̄es v̄tutes ad bonū aie ordīat̄. s̄bz p̄cipue videf̄ p̄tinē ad patien tiā: dīr̄. n. Lycl. 21. In patia v̄ra possidebitis aias v̄ras. q̄ patia ē maria v̄tutū. **P**. Illō qd̄ ē conseruatū t̄ cā alioz videtur poti⁹ ēē. sed sicut Greg⁹ dicit i qdā omel. patia ē

radix t̄ custos oīuz v̄tutū. q̄ patia ē maxima v̄tutū. **S**ed q̄ nō enumeraſ in̄t̄ q̄tuor v̄tutes q̄s Greg⁹ 22⁹ moral. t̄ Aug⁹ i li⁹ dō moribus eccl̄ie vocat̄ p̄ncipales. **R**ō dicen dū q̄ v̄tutes fm̄ suā rōnē ordinat̄ ad bonū ē. n. v̄tus q̄ facit bonū h̄nt̄ t̄ opus ei⁹ bonū reddit ut dīr̄ i 2⁹ ethicoz. vñ oportet q̄ tanto p̄ncipalior sit v̄tus t̄ potior quāto magi t̄ di rectius ordinat̄ i bonū. directius āt̄ ad bonū ordinat̄ hois̄ v̄tutes q̄ s̄it̄ ɔstitutiue boni q̄ ille q̄ s̄it̄ ipeditiue eoꝝ q̄ abducit̄ a bono t̄ sicut in̄t̄ eas q̄ s̄it̄ ɔstitutiue boni tāto aliq̄ potior ē quāto i maiori bono statuit hois̄ sicut fides spes t̄ caritas q̄; prudentia t̄ iusticia. ita t̄ in̄t̄ illas q̄ s̄it̄ ipeditiue retrabētius a bono tāto aliq̄ ē potior quāto id qd̄ ab ea ipedit̄ magi a bono retrabit̄. plus aut̄ a bono retrabit̄ picula morti circa q̄ ē fortitudo. ul̄ delectatiōes tact⁹ circa q̄ ē tpantia q̄; quis aduersa circa q̄ ē patia. t̄ iō patia nō ē potis sima v̄tutū s̄ deficit nō solū a v̄tutib⁹ theologicis t̄ prudentia t̄ iusticia q̄ directe statuunt hois̄ i bono: s̄ etiā a fortitudine t̄ tē perantia q̄ retrabit̄ a majorib⁹ ipedimētis. **A**d pm̄ ḡ dicēdū q̄ patia dīr̄ h̄re opus pfectū i aduersis tolerādis ex q̄b⁹ p̄ procedit tristitia quā moderat̄ patia. 2⁹ ira quaž mo derat̄ mansuetudo. 3⁹ odiuz quod tollit cari tas. 4⁹ iustū nocumētū qd̄ phibet iusticia tollē. n. p̄ncipiū vñi⁹ cuiusq̄ ē p̄fecti⁹. nec tñ seḡ si i b̄ patia ē p̄fectioz q̄ sit p̄fectioz sum plicit. **A**d secūdū dicēdū q̄ possesso ipoz tat getū dominiū. t̄ iō p̄ patiaz diciē bō suā aiam possidere inq̄stū radicit̄ euellit̄ passio nes aduersitatū qbus aia i q̄tāf̄. **A**d t̄tiū dicēdū q̄ patia dicis ēē radix t̄ custos oīuz v̄tutū nō q̄i directe eas causando t̄ ɔseruan do: sed solū remouendo prohibens.

Ad tertium sic pro ce dif. **V**idef̄ q̄ patia possit b̄ri sine grā. Id. n. ad qd̄ rō magi iclinat̄ magi p̄t̄ iplē rōnalis creat̄a. s̄ magi ē rōnabile q̄ aliḡ patiatur mala p̄p̄t̄ bonū q̄; p̄p̄t̄ malū. aliḡ at̄ patiunt̄ mala p̄p̄t̄ malū ex p̄pa v̄tute sine auxilio grē dīc. n. Aug⁹ i li⁹ de patia. q̄ multa i laborib⁹ t̄ dolorib⁹ sustinet̄ hois̄ p̄p̄t̄ ea q̄ v̄tiose diligūt̄. q̄ mlt̄o magi bō p̄t̄ mala sustinē p̄p̄t̄ bonū: qd̄ ē vere patiet̄. ēē p̄t̄ auxilium grē. **P**. Aliḡ nō existēt̄ i statu. grē magi ab horret̄ mala v̄tioz q̄ corporalia mala. vñ qdā gētisiū legūt̄ multa mala tolerassene patriā

pderent: aut aliquid aliud i honestū omittit
rēt. s̄ h̄ ē vere patiētē ec̄. ḡ v̄ patia possit
b̄i absq; auxilio gr̄e. T̄. H̄āi est apparz q̄
alig. pp̄t sanitate corporis recuperanda ḡuia. q̄
dā t̄ amara patiūs. sal̄ aūt ale nō ē min̄ ap
petibilis q̄ sanitas corporis. ḡ pari rōne p̄ salu
te aie p̄t aligs multa mala sustinere q̄d est
vere patiētē ec̄ absq; auxilio gr̄e. Q̄z̄ est
q̄d d̄ i ps̄. Ab ipso. s̄ deo patia mea. R̄. d̄
ḡ sicut Auḡ dicit i l̄ de patia: via desideri
orū facit toleratiā laborū t̄ dolorū t̄ nemo nisi
peo q̄d delectat sp̄ote suscipit ferre q̄d cruci
at. t̄ buius ratio ē: quia tristiciā et dolorē h̄
se abborret anim̄. vñ nūq; eligerz eam pati
pp̄ter se s̄ solū. pp̄t finē. ḡ viderur q̄ illō bo
nū. pp̄t q̄d aligs vult pati mala sit magis vo
luti et amatū q̄ illō bonū cuius p̄uatio inge
rit dolorē quē patiētoleram̄. q̄ aut aligs p̄
ferat bonū gr̄e oib̄ nālib̄ bonis ex quorum
amissioē p̄t dolor c̄ari: p̄tinet ad caritez q̄
diligit deū sup̄ oia. vñ manifestū ē q̄ patia h̄
q̄ ē tristis a caritate causā: s̄m illō. t̄ ad Cor.
13. Caritas patiē ē. manifestū ē autē q̄ cari
tas non p̄t b̄i nisi per gratiam: s̄m illud ad
R̄o. 5. Caritas dei diffusa ē i cordib̄ nr̄is p̄
sp̄ni sc̄i q̄ datus ē nobis. vñ p̄z q̄ patia non
p̄t b̄i sine auxilio gr̄e. Ad p̄mū ḡ dicēdū
q̄ i nā huane si eēt integrā p̄ualeret inclinatio
rōnis. h̄ i nā corrupta p̄ualz inclinatio ɔcupi
scentie q̄ in boie dīatur. t̄ iō p̄nior ē hō ad
sustinēdū mala i gb̄ ɔcupia delectat p̄ntialiter
q̄ tolerare mala. pp̄t bona fūt a q̄ s̄m ra
tionē appetūtur: q̄d t̄ p̄tinet ad verā patiam
Ad secūdū dicēdū q̄ bonū politice v̄tutis
cōmensurātū ē nāe huane. et iō absq; auxilio
gr̄e gratu faciētis p̄t volūtas huane i illud
tēdēt: h̄ nō absq; auxilio gr̄e dei: s̄ bonū gr̄e
ē signāle. vñ i illud n̄ p̄t iēdere hō p̄ v̄tutē
sue nāe: et iō nō ē filis rō. Ad tertīū dicen
dū q̄ tolerantia etiā maloz que gs̄ sustinet
pp̄t corporis sanitatē p̄cedit ex amore quo hō
nālit diliḡt suā carnē. t̄ iō nō ē filis rō de pa
tia que procedit ex amore signaturali.

Ad quartum sic pro

cedit. Videf q̄ patia non sit ps̄ fortitudinis.
Idē. n. nō ē ps̄ sui ipsi. s̄ patia videf idē esse
fortitudini: q̄ sicut s̄ dictū ē pp̄us actus for
titudis ē sustinēr. t̄ h̄ etiā p̄tinet ad patiam.
d̄. n. i l̄ s̄niarū Prosperi. q̄ patia ɔsistit in
alienis malis tolerādis. ḡ patia non ē ps̄ forti
tudinis. P̄. Fortitudo est circa timores t̄

audacias ut s̄ h̄itū ē. t̄ ita ē i irascibili. s̄ pati
entia videf eē circa tristicias. t̄ ita videf eē i
ɔcupiscibili. ḡ patia nō ē ps̄ fortitudinis: sed
magis tpantie. T̄. Lotū nō p̄t eē sine pte.
si ḡ patia sit ps̄ fortitudis fortitudo nunquaz
posset eē sine patia: cū t̄ fortitudo q̄nq; n̄ toleret
patiēt mala s̄ etiā aggredias ei q̄ mala facit
ḡ patia nō ē ps̄ fortitudis. T̄. Sed cōtra ē q̄
Lulli i sua rethorica ponit eam fortitudis
pte. R̄. dicēdū q̄ patia ē pars fortitudis
q̄i potētialis: q̄ adiūgitur fortitudini sicut v̄
tūs secūdaria p̄ncipali. ad patiam. n. p̄tinet a
liena mala eq̄numiter p̄peti ut Greḡ dicit in
q̄nādā omel. i malis aut̄ q̄ ab alys inferū p̄ci
p̄ua sūt t̄ difficilima ad sustinēndum illa q̄ p̄
tinēt ad picula mortis circa que est fortitudo
vñ p̄z ḡ i ista mā p̄ncipalitatē tener fortitu
do q̄i vendicās sibi id q̄d p̄ncipali ē in hac
mā. t̄ iō patia adiūgit ei sicut secūdaria v̄tus
p̄ncipali. T̄. Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ ad fortitu
dinē p̄tinet nō qualiacūq; sustinere s̄ illō q̄d
ē summe difficile in sustinendo. s̄. sustinere pi
cula mortis. ad patiam aut̄ p̄t p̄tinere susti
nētia q̄rūcūq; maloz. Ad secūdū dicēdū
q̄ actus fortitudis nō solū ɔsistit i b̄ q̄ aligs
i bono p̄fistat ɔ timores futuroz piculoz: s̄
etiā ut nō deficiat pp̄t p̄ntē tristiciā sue do
lorē. t̄ et hac pte h̄ affinitatē cum fortitudine
patia. t̄ t̄ fortitudo ē p̄ncipaliter circa timo
res: ad q̄z rōnē p̄tinet fugere q̄d vitat fortitu
do. patia v̄tus p̄ncipali ē circa tristicias. nā pa
tiens dīct̄ aligs nō ex b̄ q̄ nō fugit: s̄ ex b̄
q̄ laudabilit̄ se h̄ i patiēdo q̄ p̄sentialit̄ no
cent ut. s̄. nō iordinate ex eis tristef. t̄ iō forti
tudo p̄pē ē i irascibili. patiētia at in ɔcupisci
bili. nec b̄ ipedit qn patia sit ps̄ fortitudinis:
q̄ adiūctio v̄tutis ad v̄tutem nō attēdit h̄
subiectū s̄ fm mām uel formaz. nec t̄ patia
ponit ps̄ tpantie q̄uis v̄traz sit i ɔcupiscibi
li: q̄ tpantia ē solū circa tristicias q̄ opponū
tur delectatoibus tactus: puta q̄ sūt ex absti
nētia ciboz ul̄ venēoz. s̄ patia p̄cipue ē circa
tristicias q̄ ab alys inferūt. t̄ iterū ad tēpe
rātiam p̄tinet refrenare b̄mōi tristicias sicut
t̄ delectationes ūrias. ad patiam aut̄ p̄tinet
ut pp̄ter b̄mōi tristicias quanteūq; s̄int b̄
nō recedat a bono v̄tutis. Ad tertīū d̄ q̄
patia p̄t q̄tū ad aligd sui p̄oni pars integra
lis fortitudinis de q̄pte obiectio p̄cedit: put
s̄. aligs patiēt sustinet mala q̄ p̄tinet ad peri
cula mortis. nec ē h̄rōnē patie qua aligs q̄
opus fuerit infilat in eum qui mala fac̄: q̄ ut

Dixit oīc super illud **M**ath. **V**ad sathanas
In iuriis p̄p̄ys patiētē eē laudabile ē: iuri
as aut dei patiēter sustinere nimis ē ipiū. **E**t
Aug. oīc i qdā epla ē **M**arcellinū. q̄ p̄cepta
patie non ḥriantē bono rei publice: pro quo ē
seruando ē iūnicos pugnat. **F**m x̄o q̄ patia
se h̄z circa q̄cūq; alia mala adiūgī fortitudi
ni ut virtus secundaria principali.

Ad quintū sic proce

dif. **V**idef q patia sit idem q longanimitas
Dic. n. Aug^o i li^o d patia q patia dei pdcas n
in h q aliqd malu patia: s*z* hoc q expectat
malos ut cōuertatur. vii **Ecc.** 5°. dicitur. Al
tissimus paties redditio est. q videf q patia
sit idē qd longanimitas. **P**. Idē nō ē oppo
sitū duobus. s*z* ipatia opponit lōganimitati
q quā alijs mox expectat. dī. n. alijs impa
ties mox sic aliorū maiorū. q videf q patia
sit idē longanimitati. **P**. Sicut tēpus ē q
dam circumstantia maiorū q sustinēt. ita etiaz
locus. s*z* ex pte loci nō sumis aliq v̄ q distin
guat a patia. q filiter nec longanimitas q su
mis ex pte t̄pis: inq̄tuz. s. alijs diu expectat
distinguat a patia. **P**z h̄ ē qd sup illo ad Ro
2°. An diuitias bonitatis eius et patie et lon
ganimitati st̄enis. dīc glo. videf lōganimitas
a patia differre: qd q l̄vmitate magl q ppo
sito deliquit: sustetari p lōganimitatē dicūt
q vō ptnaci mēte exultati delitys suis ferri
pacienter dicēdi sūt. **P**o dīcēdū q sic mag
nimitas dī per quā habet alijs animū tēde
di i magna: ita etiaz longanimitas dicīt per
quā alijs hz animū tendēdi i aligd qd i lon
ginqui distat. et iō sicut magnimitas magis
respicit spē tendētem i bonū: qd audaciā uel
timorē sine tristiciam que respicuit malū: ita
etiam et longanimitas. vii lōganimitas maio
rē uenietiā videf h̄re cū magnimitate qd cū
patia. pōt tñ uenire cū patia dupli rōne. p
quidē q patia sicut et fortitudo sustinet aliq
mala ppter aliqd bonū: qd si ex ppinquo ex
pectet facilius ē sustinere. si aut i longinqui
differat difficilis ē expectatio. mala aut i pñ
ti sustinere difficili ē. 2° qd ipsū qd ē differ
ri bonū speratū natum est causare tristiciam
fm illud puer. ix^o. **H**pes q differet affligit ani
mā. vii et in sustinēdo h̄mōi afflictionē pōt
ē patia sicut et in sustinēdo qsc̄tūq alias circū
stātias. **P**ic g fm q sub eadē rōne malū con
tristatis pōt ḥphendi et vilatio boni sperati q
ptinet ad longanimitatē. et labor: quē hō susti

net ī diuinata executione boni opis: qđ pernit ad cōstantiā tā longanimitas qđ etiā cōstantia sub patiā ḡphendit. vii ⁊ **Tulli**^d difiniēs patiām dic̄: qđ patiā ē honestatis ac vtilitatis cā volūtaria ac diuitina p̄pessio rerū arduarū ac diffīciliū. qđ dicit arduarū: p̄met qđ cōstātiām ī bono. qđ dicit diffīciliū: p̄met ad q̄uitatēs mali quā p̄prie respic̄t patiā. qđ v̄o additur: diuī na fūe diuitina. pertin̄z ad lō ganimitatē fini qđ cōuenit cū patiā. Et p̄ hoc p̄z r̄nſio ad p̄mū ⁊ secūdū. Ad tertū dō qđ illud qđ ē longinquiū loco q̄uis sit remotum a nobis: nō tñ ē simplicē remoti a nārex sic id qđ ē longinquiū tpe. ⁊ iō nō ē filis rō. ⁊ p̄tē rea qđ ē lōgiquiū loco n̄ assert difficultatē ni si rōne tpis: qđ qđ ē longinquiū loco a nobis tardius tpe ad nos p̄t puenire. **Quartū** cōcedim⁹. tñ cōsideranda ē ratio illius differētie quaz glo. assīgt: qđ in his q ex infirmitate peccat: b̄ solū videt ip̄portabile qđ diu p̄seuerant in malo. ⁊ iō dicit qđ ex longanimitate supportant: s̄z b̄ ipsū qđ aligs ex supbia peccat ip̄portabile videt. ⁊ iō qđ patiām dicūs sustine ri illi qui ex superbia peccant.

Einde ſide

rādū ē de pseueratia ⁊ de vi-
tis oppositis. Circa perseue-
rantiā autē q̄ritur quatuor.
p̄ vtrū pseuerantia sit v̄tis.
⁊ v̄tis se no fortitudine. ⁊ v̄tis se habeat ad

Ad primus sic proce

ditur. **T**idem q̄ perseuerātia nō sit v̄tus q̄ ut
phus dicit in 7. ethicoy. cōtinētia ē potio
q̄ pseuerātia. s̄z cōtinētia nō ē v̄tus: ut dī i 4.
ethicoy. q̄ perseuerātia nō ē v̄tus. **P**er h̄c
ē q̄recte vuiſ secūdū Augl. i lī de libe. ar. s̄z
sicut ipse dīc in lī de perseuerātia. null? p̄t
dici perseuerātia br̄e q̄zdu viuit nisi perseue-
ret v̄tus ad mortē. q̄ pseuerātia nō ē v̄tus. **P**
Immobilē p̄sistere i ope v̄tus regris ad oēm
v̄tutē ut p̄z i 2. ethicoy. s̄z b̄ ptinet ad rōnē p̄
seuerātiae. dīc. n. **T**ulli? i sua rethorica: q̄ p̄se-
uerātia ē in rōne bñ. **I**siderata stabilis t̄ p̄pe
tua p̄mansio. q̄ pseuerātia nō ē sp̄alis v̄tus s̄z
q̄dītio ois v̄tutis. **T**z ſ̄z ē q̄dī Andronicus
dicit q̄ pseuerātia ē h̄itus eoz q̄b̄ imanēdū
ē t̄ n̄ imanēdū t̄ neutrox. s̄z h̄itus ordinane-
nos ad bñ faciēdū aligd uel omittendū ē vir-
tus. q̄ perseuerantia ē v̄tus. **P**ro dicendum